

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/171/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616210048
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7616210048.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX, zast. splnomocneným zástupcom E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX, proti žalovanému: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Račianska 71, o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy zamietla.

II. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.06.2016 podal žalobca na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. tvrdiac, že žalovaný v zmysle tohto zákona zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci a to za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. Borisa Gerberyho a tiež Okresného súdu Prešov.

2. V žalobe uviedol, že na tunajšom súde prebiehalo konanie o vymáhanie škody spôsobenej jeho osobou z dôvodu podvodu. Po vynesení rozsudku, bola vec postúpená na vymáhanie súdному exekútorovi. Tento konal neprofesionálne, nedostatočne zistil majetok povinného. Po vydaní troch exekučných príkazov bankám si hotovosť dal poukázať na svoj účet, pretože on bol bankou vyzoomený, že vec vybavili. Exekútor vo veci nekonal od 06.03.2007 do 27.11.2007, kedy mu doručil urgenciu (v zmysle jeho návrhu zo dňa 4.10.2006 proti ktorému nevzniesol výhrady). Potom ho úplne ignoroval, snažil sa úmyselne podvodne od neho získať čo najväčšiu sumu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov 20CoE 137/2013 zo dňa 27.12.2013. Vo veci nesprávne konal aj Okresný súd Prešov, keď napriek podaniu odvolania voči návrhu na ukončenie exekúcie a jej nadhodným trovám mu nesprávne potvrdil právoplatnosť. Takto uvedený súd počas celého obdobia konal na hranici trestnej činnosti. JUDr. Gerbery odmieta rešpektovať rozhodnutie exekučného súdu a vrátil mu iba časť trov exekúcie. Odmietol mu dať odpovede od bánk na exekučné príkazy zo dňa 27.02.2007. Návrh na predbežné prejednanie postúpil Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré mu odpovedalo, že nárok je premlčaný, pričom konanie bolo ukončené až rozhodnutím Krajského súdu Prešov 20CoE 137/2013 zo dňa 27.12.2013 s právoplatnosťou 02.04.2014. Zarážajúcou v tejto veci je podľa jeho názoru aj odpoveď ministerky spravodlivosti SR pani F., táto nevie počítat. Navrhol, aby súd po vyhodnotení jeho i ďalších dôkazov vyhodnotil, že súdny exekútor konal v rozpore s exekučným poriadkom, keď neúplne zistil majetok povinného a tiež sa neoprávnene obohatil, čo zhodnotil i Krajský súd Prešov, keď trovy exekúcie zmenil o viac ako 85 %. Celé exekučné konanie vrátane vrátenia neoprávnených exekučných trov trvalo 11 rokov a v tomto exekútorovi napomáhal i Okresný súd v Prešove. Uplatnil náhradu škody 2.500,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.300,- Eur.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie na základe ktorého dňa 14.03.2018 rozsudkom sp.zn. 11C/171/2016-106 rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a na náhradu trov konania zaviazal žalobcu. Proti rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, pričom odvolací súd rozsudkom sp.zn. 11Co/191/2018-163 zo dňa 29.05.2019 potvrdil rozhodnutie súdu I. stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatnenej náhrady škody a zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti náhrady nemajetkovej ujmy a výrok o trovách a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

4. Po rozhodnutí odvolacieho súdu podal žalobca proti potvrdzujúcemu výroku jeho rozhodnutia sp.zn. 11Co/191/2018-163 zo dňa 29.05.2019 dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 5Cdo/144/2022 zo dňa 31.05.2023 toto dovolanie žalobcu odmietol.

5. V zrušujúcom rozhodnutí týkajúcom sa náhrady nemajetkovej ujmy odvolací súd konštatoval, že súd I. inštancie nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy opomenul posudzovať podľa ustanovenia § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom osobitným, preto pokiaľ neobsahuje vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom (§ 25 ods. 1 cit. zákona). Keďže cit. zákon neupravuje otázku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (v ust. § 19 ods. 1 cit. zákon upravuje premlčanie práva na náhradu škody), bolo potrebné námietku premlčania, ktorú žalovaná uplatnila v konaní, posúdiť podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 OZ viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

6. Uložil prvoinštančnému súdu právne posúdiť žalovaným vznesenú námietku premlčania proti nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

7. Súd prvého stupňa vo veci meritórne rozhodol dňa 18.09.2019 rozsudkom sp.zn. 11C/171/2016-184, riadiac sa pri rozhodovaní pokynom odvolacieho súdu. Žalobu v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy zamietol s tým, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania. Pojednávania sa osobne zúčastnil iba splnomocnený zástupca žalovaného. Samotný žalobca sa na pojednávanie nedostavil, rovnako ako jeho splnomocnený zástupca, pričom pred pojednávaním dňa 16.09.2019 bolo súdu doručené podanie označené ako "Zrušenie pojednávania určeného na deň 18.09.2019 o 9,30 hod., zo zdravotných dôvodov zástupcu". Podanie bolo podpísané nečitateľným podpisom s označením "V zastúpení manžela" a to bez akýchkoľvek príloh. Prípisom zo dňa 16.09.2019 oznámil súd stranám, že uvedené ospravedlnenie neakceptuje, dôvod zrušenia pojednávania považuje za irelevantný a nepreukázaný, a preto sa pojednávanie uskutoční.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca dňa 05.11.2019 odvolanie, kde namietal, že súdny exekútor JUDr. Boris Gerbery sa dopustil trestného činu keď si dal vymožené peniaze zaslať na svoj účet, nesprávne zaúčtoval neexistujúce položky, čím spôsobil značnú škodu a nemajetkovú ujmu s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. CoE/137/2013 zo dňa 27.12.2013. Ďalej namietal, že sa z dôležitých dôvodov nemohol zúčastniť pojednávania vo veci samej, absolvoval nemocničnú liečbu preto požiadal manželku, ktorá nie je právničkou, aby vec oznámila súdu a požiadala o zrušenie pojednávania. Toto konajúca sudkyňa nerešpektovala, teda došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu. Odvolanie bolo doplnené podaním zo dňa 05.04.2021 kde žalobca uviedol, že k spôsobeniu škody došlo trestným činom podvodu ALPHA o.c.p., a.s. Prešov. Vyšetrovateľ, ktorý viedol šetrenie ho nedotiahol dokonca - umrel. Napriek tomu prebehlo vo veci podvodu na Okresnom súde Spišská Nová Ves konanie, kde súd zaviazal z tohto podvodu žalovanú spoločnosť. Po tomto úspechu po právoplatnosti vymoženej sumy postúpil dlh na vymoženie exekútorovi JUDr. Borisovi Gerberymu, ktorý sa dopustil trestného činu ďalšieho podvodu. Naťahoval konanie 4 roky aby zatajil svoj podvod. On dal vec na políciu, kde vyšetrovateľka skutok zatajovala a na jeho sťažnosť - jej rozhodnutie preskúmaval jej podriadený. Čo sa týka ukončenia exekúcie, bol preukázaný podvod exekútora, keď peniaze od bánk mu boli zaslané a riešil to Krajský súd Prešov. Na jeho sťažnosti a trestné oznámenia

Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove, Okresná prokuratúra v Prešove, Okresný súd Prešov dali pokyny na šetrenia o čom svedčí uznesenie Okresného súdu Prešov 2Exre//2009, 3Exre/32/2012 a 4CbR/16/2011. Ďalej poukázal na uznesenie Okresnej prokuratúry Prešov 1Pn/987/08-7 zo dňa 24.11.2008, ktorým trestné oznámenie pre podozrenie trestného činu poškodzovanie práv E. B. bola odstúpená Okresnému súdu v Prešove, ako registrovanému súdu na prejednanie iného správneho deliktu. Ďalej poukázal na uznesenie Okresného riaditeľstva v Prešove ČVS:ORP-941/1-PO-PO-2013 zo dňa 23.09.2013, kde vec zneužívanie právomoci verejného činiteľa bola odovzdaná na prejednanie predsedovi Okresného súdu v Prešove, pričom z odpovede predsedníčky Okresného súdu v Prešove zo dňa 14.05.2014 je zrejmé, že voči zákonnej sudkyňi bola vyodená disciplinárna zodpovednosť a uznesenie ČVS:ORP-931/I-VYS-PO-2014 zo dňa 27.07.2015 vec podozrenia zneužívania právomoci verejného činiteľa bola rovnako postúpená na prejednanie predsedovi Okresného súdu v Prešove 4CbR/16/2011. Spor trvá už vyše 22 rokov, konanie exekúcie bolo podľa jeho názoru ukončené až rozhodnutím Krajského súdu Prešov 20CoE/137/2013 zo dňa 27.12.2013. Náhradu škôd mohol uplatniť až po úplnom ukončení rozhodnutím Krajského súdu Prešov. Ďalej uviedol, že v tomto konaní mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil ako strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštitúcie porušil § 365 ods. 1 C.s.p. keď nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a to vyžiadanie správy od bánk. Zamietnutie žaloby postavil na domnienkach zavadzajúceho súdneho exekútora aj Krajského súdu v Prešove, čím naplnil ďalší dôvod odvolania § 365 ods. 1, písm. d) C.s.p.. Tým, že si exekútor dal zaslať plnenie od bánk na svoj účet a tieto si ponechal, spáchal trestný čin podvodu a nedovoleného obohatenia. Z toho dôvodu nemôže byť premlčaná náhrada škody a nemajetkovej ujmy, pretože škoda spôsobená trestným činom sa nemôže premlčať po troch rokoch. V závere namietal priznania trov žalovanému a to z dôvodu osobitného zreteľa žalobcu poškodeného v zmysle § 257 C.s.p., ktoré spočívajú v okolnostiach danej veci, keďže ku škode došlo trestným činom podvodu. Žiadal priznať nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- Eur.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 16.04.2021 uviedol, že považuje napadnutý rozsudok súdu za vecne a právne správny, nakoľko nárok žalobcu uplatnený žalobou na súde dňa 29.06.2016 je premlčaný a toto premlčanie bolo súdom prvej inštancie posúdené správne. Považoval za správny začiatok plynutia premlčania dňa 03.11.2011, t.j. dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu zo dňa 20.7.2011, č. k. 26Er/3199/2006-34, vo výroku o zastavení exekúcie, nakoľko najneskôr v tento deň sa žalobca dozvedel o vzniku škody v dôsledku neúspešnej exekúcie. Začiatok plynutia premlčania dňa 03.11.2011 bol pred vydaním napadnutého rozsudku už ustálený rozsudkom Okresným súdom Spišská Nová Ves (bod 35. odôvodnenia rozsudku) a potvrdený rozsudkom Krajským súdom Košice (bod 23. odôvodnenia rozsudku). Napriek skutočnosti, že nepovažoval za dôvodné rozlišovanie medzi náhradou škody a náhradou nemajetkovej ujmy pri aplikácii § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tak ako to urobil odvolací súd pri náhrade nemajetkovej ujmy odkazom na § 101 Občianskeho zákonníka, je zrejmé, že nárok žalobcu je jednoznačne premlčaný, tak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

K zmene žaloby v svojom odvolaní žalobcu, kde tento požaduje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur poukázal na § 371 C.s.p., v zmysle ktorého žalobu nie je možné meniť v odvolacom konaní, a preto považoval tento návrh žalobcu, nad rámec dôvodne vznesenej námietky premlčania, za neprípustný. K ostatným uplatneným odvolacím dôvodom poukázal na skutočnosť, že žalobca uplatnil totožné odvolacie dôvody a uviedol rovnaké odôvodnenie odvolania už vo svojom prvom odvolaní zo dňa 07.05.2018 proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, pričom odvolacie dôvody označil odvolací súd za nedôvodné (bod 20. odôvodnenia rozsudku). Nakoľko v konaní žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania, táto bola v súlade so zásadou hospodárnosti konania vyriešená súdmi prednostne a správne (k tomu porovnaj stanovisko NS ČSSR sp.zn. Sc 2/83 (R 29/1983) zo dňa 26.04.1983 a rozsudok NS SR zo dňa 24.10.2005, sp.zn. 3 Cdo 145/2004). Vzhľadom na to, že podstatou napadnutého rozsudku bolo posúdenie dôvodnosti námietky premlčania, konštatovaním premlčania žalobcovho nároku sa preskúmvanie ostatných skutkových okolností ako aj následne odvolacích dôvodov stalo nehospodárne a nadbytočné. K náhrade trov konania a k návrhu žalobcu na postup v zmysle § 257 C.s.p. poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 09.06.2010, sp.zn. 5Cdo/67/2010 s tým, že nevzhlíada žiadny dôvod na rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 C.s.p.. Žalobca v tomto smere neuvádza žiadne argumenty, navyše ani z povahy a priebehu tohto súdneho konania nevyplývajú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto ustanovenia

prítom vyžaduje výnimočné okolnosti súdneho konania, ktorých existencia je v prípade uplatňovania premičaného nároku vylúčená.

10. Odvolací súd uznesením sp.zn. 2Co/103/2021-255 zo dňa 16.06.2022 však rozsudok súdu 1. stupňa zrušil, pretože prihliadol na okolnosti konkrétne posudzovanej veci, s tým, že súd 1. stupňa nadbytočne rigorózne posudzoval dôvody na odročenie pojednávania. Bol toho názoru, že nezohľadnením špecifik daného prípadu, bolo zasiahnuté do procesných práv žalobcu, a preto bolo nutné rozsudok prvostupňového súdu zrušiť bez vecného preskúmania ďalších dôvodov odvolania. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, keďže sa odvolateľ domáhal aplikácie ust. § 257 CSP nariadil prvostupňovému súdu zaoberať sa existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by ho oprávňovali pristúpiť k aplikácii tohto ustanovenia. Rovnako nariadil, aby súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu a riadne sa s nimi vysporiadal a neopomenul sa zaoberať aj tým, že žalobca sa oproti pôvodnej žalobe (suma 3.300,-Eur) domáha priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo vyššej sume (5.000,- Eur).

11. Po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 13.09.2023, ktorého sa však nezúčastnila žiadna zo sporových strán, a ani splnomocnený zástupca žalobcu, takže nebolo možné výsluchom žalobcu objasniť jeho prípadný procesný návrh na zmenu žaloby, resp. získať podklady na rozhodnutie v zmysle pokynu odvolacieho súdu.

12. Za účelom doplnenia skutkových tvrdení zo strany žalobcu a teda získania relevantných podkladov na rozhodnutie o procesnom návrhu žalobcu, súd uznesením sp. zn. 11C/171/2016-282 zo dňa 14.09.2023 vyzval žalobcu na doplnenie relevantných skutkových tvrdení potrebných na rozhodnutie o jeho príp. procesnom návrhu na zmenu žaloby a označenie skutočností a predloženie dokladov odôvodňujúcich aplikáciu § 257 C.s.p. v lehote 10 dní.

13. Keďže žalobca ani jeho splnomocnený zástupca na výzvu súdu nereagovali, po márnom uplynutí sudcovskej lehoty na doplnenie skutkových tvrdení súd uznesením sp.zn. 11C/171/2016-289 zo dňa 09.10.2023 návrh na zmenu žalobného návrhu zamietol.

14. Vo veci bolo následne opätovne nariadené pojednávanie na deň 25.10.2023, pričom pojednávania sa bez ospravedlnenia nezúčastnil žalobca, ani jeho splnomocnený zástupca a ani žalovaný, ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil. Lehota na prípravu bola u strán zachovaná. Súd preto v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti sporových strán a splnomocneného zástupcu žalobcu.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to so žiadosťou o predbežné prejednanie nároku zo dňa 27.02.2013, Oznamením o výsledku predbežného prejednávania nároku zo dňa 26.08.2013 a 20.06.2016, uznesením Okresného súdu Prešov 4CbR/16/2011-28 zo dňa 07.02.2012, uzneseniami Okresnej prokuratúry Prešov 1 Pn/987/08-7 zo dňa 24.11.2008, Okresného riaditeľstva PZ v Prešove ČVS:ORP-941/1-PO-PO-2013 zo dňa 23.09.2013 a ČVS:ORP-931/1-VYS-PO-2014 zo dňa 27.07.2015, odpoveďou Okresného súdu Prešov zo dňa 14.05.2014, správou od Slovenskej sporiteľne zo dňa 23.05.2014, oznámením súdneho exekútora zo dňa 02.10.2017, uznesením Okresného súdu Prešov 2Exre/1/2009 zo dňa 09.06.2011 a 3Exre/32/2012 zo dňa 03.04.2013, obsahom exekučného spisu Ex 163/2006 a to najmä návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 04.10.2006, žiadosťou o udelenie poverenia vrátane exekučného titulu rozsudku tunajšieho súdu 9C/199/2002-274 zo dňa 27.07.2005, žiadosťou o poskytnutie údajov adresovanou na Okresného riaditeľstvo PZ SR Prešov a Daňový úrad Prešov zo dňa 08.01.2007, odpoveďou Okresného riaditeľstva okresný dopravný inšpektorát Prešov, odpoveďou od Daňového úradu Prešov, príkazmi na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke adresovanými VÚB, SLSP a OTP Banke Slovensko, všetky zo dňa 12.02.2007, upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 12.02.2007 adresovaná povinnému ako aj oznámením o spôsobe vykonania exekúcie, exekučnými príkazmi príkazaním pohľadávky z účtu v bankách adresovanými povinnému zo dňa 26.02.2007 a to z účtov vo VÚB, C. a G. E. C., urgenciou oprávneného zo dňa 27.11.2007 adresovanou súdnemu exekútorovi, sťažnosťou na prietahy zo dňa 21.01.2008 adresovanej Slovenskej komore exekútorov vrátane odpovede na sťažnosť oprávneného zo dňa 14.02.2008 a 07.04.2008, návrhom na zastavenie exekúcie spolu s vyúčtovaním trov konania zo dňa 04.10.2010, uznesením Okresného súdu Prešov 26Er/3199/06-24 zo dňa 20.07.2011 o zastavení konania a priznaní trov, odvolaním oprávneného doplnené jeho

splnomocneným zástupcom zo dňa 26.10.2011, uznesením Krajského súdu Prešov 26Er/3199/2006 zo dňa 27.12.2013, dokladmi o úhrade trov exekúcie oprávnený a vrátení trov zo strany súdneho exekútora, odpoveďou ministerky spravodlivosti zo dňa 18.04.2016 na sťažnosť oprávneného, oznámením o spore, obsahom exekučného spisu Okresného súdu Prešov 26Er/3199/2006, najmä poverením pre súdneho exekútora zo dňa 09.11.2006 a uznesením Krajského súdu 20CoE/137/2013-100 zo dňa 22.07.2014, obsahom spisu Okresného súdu Prešov 4Cbr/16/2011 i ostatnými listinami, ktoré sú obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

16. Z exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Borisa Gerberyho sp.zn. Ex 163/2006 súd zistil, že žalobca sa návrhom zo dňa 04.10.2006 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému ALPHA o.c.p., a.s., Prešov, pričom exekučným titulom bol rozsudok tunajšieho súdu sp.zn 9C/199/2002-274 zo dňa 27.07.2005, ktorým bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.786,- Sk (258,45 Eur) s prísl.. Na základe žiadosti o udelenie poverenia bolo Okresným súdom Prešov dňa 09.11.2006 vydané poverenie na vymoženie uvedenej čiastky s príslušenstvom pre súdneho exekútora. Už dňa 22.11.2006 podal oprávnený prvé námietky proti postupu súdneho exekútora, obviňoval ho zo zbytočných prietahov. Námietky boli odoslané exekučnému súdu. Následne súdny exekútor podal dňa 08.01.2007 žiadosť o poskytnutie údajov o motorových vozidlách povinného adresovanú na Okresné riaditeľstvo PZ SR Prešov a rovnako vyťažil Daňový úrad Prešov. Okresné riaditeľstvo PZ, okresný dopravný inšpektorát Prešov podal správu s negatívnym výsledkom, odpoveď od Daňového úradu Prešov obsahovala informáciu o štyroch účtoch povinného v OTP Slovensko a.s., SLSP a.s. a dva účty vo VÚB banka a.s.. Príkazmi na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke adresovanými VÚB a.s., SLSP a.s. a OTP Banke Slovensko, všetky zo dňa 12.02.2007 žiadal súdny exekútor o blokáciu sumy 22.383,- Sk na účtoch povinného. Dňa 12.02.2007 vydal upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 26.02.2007 aj oznámenie o spôsobe vykonania exekúcie a exekučné príkazy na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v bankách, ktoré adresoval povinnému. Urgenciou zo dňa 27.11.2007 oprávnený urgoval uhradenie pohľadávky u súdneho exekútora a zároveň podal sťažnosť na prietahy Slovenskej komore exekútorov. Táto odpovedala na sťažnosť oprávneného dňa 07.04.2008 tak, že ju po preskúmaní považovala za neopodstatnenú. Následne sa žalobca sťažoval i u Kancelárie prezidenta SR.

17. Z návrhu na zastavenie exekúcie spolu s vyúčtovaním trov konania zo dňa 04.10.2010 súd zistil, že súdny exekútor navrhol exekučnému súdu zastavenie exekúcie, pretože majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, nakoľko je povinný nemajetný a pohľadávka je nevyožiteľná.

18. Z uznesenia Okresného súdu Prešov 26Er/3199/06-24 zo dňa 20.07.2011 súd zistil, že konanie bolo zastavené a oprávnený bol zaviazaný zaplatiť súdному exekútorovi trovy exekúcie 329,71 Eur. Proti uzneseniu podal dňa 26.10.2011 odvolanie oprávnený, v ktorom žiadal zamietnuť trovy exekúcie a rozhodnúť o vrátení preddavku. Výrok o zastavení konania odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti rozhodnutie nadobudlo dňa 03.11.2011 právoplatnosť.

19. Z uznesenia Krajského súdu Prešov 20CoE/137/2013 zo dňa 27.12.2013 súd zistil, že uznesenie exekučného súdu bolo zmenené vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnený bol zaviazaný zaplatiť súdnému exekútorovi sumu 74,20 Eur.

20. Zo žiadosti o predbežné prejednanie nároku zo dňa 27.02.2013 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR súd zistil, že žalobca namietal postup súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie a z dôvodu jeho nezákonnosti požadoval náhradu škody a to pohľadávku a exekučné trovy a nemajetkovú ujmu v sume 66.387,838 Eur.

21. Z oznámenia o výsledku predbežného prejednávania nároku zo dňa 26.08.2013 súd zistil, že žiadosť žalobcu bola predbežne prerokovaná ale nebolo jej vyhovené aj z toho dôvodu, že splnomocnený zástupca žalobcu nepredložil ani po výzve plnú moc na zastupovanie. Zároveň bolo konštatované, že nebolo splnené kumulatívne splnenie zákonných podmienok na náhradu škody, nesprávny úradný postup súdneho exekútora, ako aj vznik a rozsah škody nemajetkovej ujmy.

22. Z oznámenia o výsledku predbežného prejednávania nároku zo dňa 20.06.2016 súd zistil, že i táto žiadosť žalobcu bola predbežne prerokovaná ale nebolo jej vyhovené. Ministerstvo spravodlivosti SR konštatovalo, že nárok na náhradu škody podľa zák. 514/2003 Z.z. je premlčaný, pretože namietaná exekúcia bola zastavená uznesením Okresného súdu Prešov 26Er/3199/06-24 zo dňa 20.07.2011, ktoré

nadobudlo dňa 03.11.2011 právoplatnosť. Žiadosť o predbežné prerokovanie bola doručená až v roku 2015, t.j. viac ako po 3 rokoch od momentu, kedy sa oprávnený dozvedel o škode.

23. Z dokladov o úhrade trov exekúcie súd zistil, že žalobca zaplatil súdnemu exekútorovi trovy vo výške preddavku 800,- Sk (26,55 Eur) a 303,16 Eur, t.j. spolu sumu 329,16 Eur. Súdny exekútor mu vrátil sumu 227,26 Eur.

24. Z odpovede ministerky spravodlivosti zo dňa 18.04.2016 na sťažnosť oprávneného súd zistil, že čo sa týka namietaného postupu súdneho exekútora v exekúcii tu neboli zistené žiadne nedostatky. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu 20CoE/137/2013-100 zo dňa 27.12.2013. V časti nevrátenia trov exekúcie vyhodnotila sťažnosť za čiastočne opodstatnenú.

25. Zo správy od Slovenskej sporiteľne zo dňa 23.05.2014 súd zistil, že na žiadosť žalobcu mu bolo odpovedané, že banka je povinná po doručení príkazu na začatie exekúcie zablokovať na účte povinného v zmysle Exekučného poriadku sumu vo výške pohľadávky a jej príslušenstva. V zmysle zákona o bankách sú však tieto informácie predmetom bankového tajomstva a banka nemôže poskytnúť informácie o tretej osobe. Žiadateľ bol odporučený obrátiť sa so svojou žiadosťou priamo na súdneho exekútora.

26. Z oznámenia súdneho exekútora zo dňa 02.10.2017 súd zistil, že súdny exekútor na výzvu súdu na predloženie odpovedí bánk na exekučné príkazy uviedol, že všetky informácie o konaní sú v spise Ex/163/2006 a inými listinami nedisponuje. Do roku 2014 nebolo možné od bánk získať informáciu o zostatku na účtoch, tieto oznamovali len existenciu účtu povinného aj to za poplatok. V čase vydania príkazov na začatie exekúcie a násl. Exekučných príkazov neboli tieto zo strany bánk zrealizované, preto predpokladal neexistenciu účtov resp. nedostatok finančných prostriedkov na nich.

27. Z uznesenia Okresného súdu Prešov 2Exre/1/2009 zo dňa 09.06.2011 súd zistil, že začalo konanie o zrušenie obchodnej spoločnosti ALPHA o.c.p., a.s. Prešov. Z uznesenia Okresného súdu Prešov 4CbR/16/2011 zo dňa 07.02.2012 súd zistil, že súd rozhodol o zrušení obchodnej spoločnosti ALPHA o.c.p., a.s. Prešov a nariadil jej likvidáciu. Zároveň boli do funkcie vymenovaní traja likvidátori. Z uznesenia Okresného súdu Prešov 3Exre/32/2012 zo dňa 03.04.2013, bolo zistené že začalo konanie o zmene zápisu údajov v obchodnom registri.

28. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Prešov 1Pn/987/08-7 zo dňa 24.11.2008, súd zistil, že trestné oznámenie E. B. pre podozrenie z trestného činu poškodzovania cudzích práv, ku ktorému malo dôjsť tak, že spoločnosť ALPHA o.c.p., a.s. Prešov mala spôsobiť ujmu na jeho právach bolo odmietnuté a vec bola odovzdaná Okresnému súdu v Prešove, ako registrovému súdu na prejednanie iného správneho deliktu.

29. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-941/1-PO-PO-2013 zo dňa 23.09.2013 súd zistil, že vec podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa bola odovzdaná na prejednanie predsedovi Okresného súdu v Prešove. Išlo o vec týkajúcu sa zmeny zápisu údajov spoločnosti ALPHA o.c.p., a.s. Prešov v obchodnom registri.

30. Z odpovede predsedníčky Okresného súdu Prešov zo dňa 14.05.2014 súd zistil, že voči zákonnej sudkyňi bola vyvodená disciplinárna zodpovednosť.

31. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-931/1-VYS-PO-2014 zo dňa 27.07.2015, súd zistil, že vec podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa bola postúpená na prejednanie predsedovi Okresného súdu v Prešove. Išlo o vec týkajúcu sa konania 4CbR/16/2011.

32. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

33. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

34. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

35. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

36. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom

37. Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

38. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca podal dňa 05.10.2006 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému - spoločnosti ALPHA o.c.p., a.s. Prešov na zaplatenia sumy 7.786,- Sk (258,45Eur) s prísl.. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 9C/199/2002-274 zo dňa 27.07.2005. Po vydaní poverenia začal súdny exekútor okamžite vykonávať úkony na zistenie majetku povinného dotazmi na Okresné riaditeľstvo – dopravný inšpektorát Policajného zboru v Prešove, Daňový úrad v Prešove a následne vydal exekučné príkazy na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu povinného v OTP banke a.s., VÚB a.s. a SLSP a.s.. Keďže exekúcia ostala bez výsledku, šetrením sa nezistil majetok povinného v takom rozsahu aby bol schopný uspokojiť nárok oprávneného, súdny exekútor podal exekučnému súdu dňa 08.10.2010 návrh na zastavenie exekúcie a priznanie trov od oprávneného, keďže majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a trovy exekúcie vyúčtoval. Uznesením 26Er/3199/2006-24 zo dňa 20.07.2011 exekučný súd konanie podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku zastavil a priznal súdnemu exekútorovi

trovy exekúcie vo výške 329,71 Eur zo strany oprávneného. Proti uzneseniu v časti výroku o trovách exekúcie podal oprávnený odvolanie, pričom výrok o zastavení exekúcie nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2011. O odvolaní proti trovám exekúcie rozhodoval Krajský súd Prešov, ktorý uznesením 20CoE/137/2013 zo dňa 27.12.2013 zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnený bol zaviazaný zaplatiť súdnemu exekútorovi sumu 74,20 Eur.

40. Predmetom tohto konania po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/191/2018-163 zo dňa 29.05.2019 ostal iba žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3.300,- Eur. Tejto sa žalobca domáhal poukazujúc na nesprávny úradný postup súdneho exekútora a exekučného súdu - Okresného súdu Prešov, spočívajúci v nevyvození dlžnej sumy podľa právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a s tým spojených prieťahoch v exekučnom konaní.

41. Povinnosťou súdu 1. stupňa bolo teda v zmysle pokynu odvolacieho súdu uvedeným v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/191/2018-163 zo dňa 29.05.2019 vyporiadať sa so žalovaným vznesenou námietkou premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zároveň mu zrušujúcim uznesením sp.zn. 2Co/103/2021-255 zo dňa 16.06.2022 odvolací súd uložil zaoberať sa a vysporiadať sa so skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobcu zo dňa 05.11.2019, doplneným dňa 05.04.2021 a neopomenúť sa zaoberať aj tým, že žalobca sa oproti pôvodnej žalobe (suma 3.300,-Eur) domáha priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo vyššej sume (5.000,- Eur). Keďže sa odvolateľ domáhal aplikácie ust. § 257 C.s.p. nariadil mu i zaoberať sa existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by súd oprávňovali pristúpiť k aplikácii tohto ustanovenia.

42. Ako už súd uviedol v bode 12 odôvodnenia tohto rozsudku v zmysle pokynu odvolacieho súdu prvoinštančný súd vyzval uznesením sp.zn. 11C/171/2016-282 zo dňa 14.09.2023 na doplnenie resp. objasnenia jeho skutkových tvrdení potrebných na rozhodnutie o procesnom návrhu žalobcu na zmenu žaloby ako aj na označenie skutočností a predloženie dokladov odôvodňujúcich aplikáciu § 257 C.s.p. v lehote 10 dní. Keďže ani žalobca, ani jeho splnomocnený zástupca na výzvu súdu nereagovali, uznesením sp.zn. 11C/171/2016-289 zo dňa 09.10.2023 súd návrh na zmenu žalobného návrhu zamietol, takže predmetom konania ostal nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.300,- Eur.

43. Prioritne sa súd zaoberal otázkou premlčania žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3.300,- Eur, vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania.

44. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom uplatnený žalobcom je právom majetkovej povahy, ktoré sa podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčí za tri roky odo dňa kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k neoprávnenému zásahu v tomto prípade nesprávnemu úradnému postupu došlo a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 265/2009 zo 17.02.2011). Žalobca namietal, že exekútor konal neprofesionálne, nedostatočne zistil majetok povinného. Po vydaní troch exekučných príkazov bankám si mal údajne hotovosť dal poukázať na svoj účet. Vo veci nekonal od 06.03.2007 do 27.11.2007, úplne ho ignoroval, snažil sa úmyselne podvodne od neho získať čo najväčšiu sumu. Svojím konaním sa dopustil trestného činu podvodu, spôsobil 11-ročný prieťah. Taktiež Okresný súd v Prešove postupoval nezákonne, preto podal trestné oznámenie pre podozrenie trestného činu poškodzovanie práv E. B., ktoré bolo odstúpené Okresnému súdu v Prešove, ako registrovanému súdu na prejednanie iného správneho deliktu.

45. Začiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 101 Občianskeho zákonníka je viazaný na okamih kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva žalobcu. Pri posúdení začiatku plynutia premlčacej lehoty súd vychádzal z rozhodnutia exekučného súdu - Okresného súdu Prešov sp.zn. 26Er/3199/2006-24 zo dňa 20.07.2011, ktorým bolo konanie podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku zastavené a súdnemu exekútorovi boli priznané trovy exekúcie vo výške 329,71 Eur zo strany oprávneného. Výrok o zastavení exekúcie nebol napadnutý odvolaním, preto uznesenie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2011. Právoplatnosť uznesenia súd považuje za moment, kedy sa právo žalobcu mohlo uplatniť po prvý krát. Najneskôr týmto momentom (03.11.2011) sa žalobca

dozvedel o nemajetkovej ujme, ktorá mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora a Okresného súdu Prešov mala vzniknúť a od tohto momentu začala žalobcovi plynúť lehota na uplatnenie svojho nároku súdnou cestou. Žaloba bola žalobcom podaná na tunajší súd až 29.06.2016 teda po uplynutí viac ako štyri a pol roka od momentu začatia plynutia premlčacej lehoty, žalobca teda sám spôsobil márne uplynutie premlčacej doby tým, že žalobu na súde nepodal včas. Na uvedenom fakte, že nárok žalobcu je premlčaný sa nič nezmení, ani pri zohľadnení resp. odpočítaní maximálnej 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, kedy premlčacia lehota neplynie.

46. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je teda súd nútený konštatovať, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 100 a 101 Občianskeho zákonníka uplynula, čo malo za následok, že súd nemohol žalobcovi uplatnený nárok priznať a žalobu bol nútený v tejto časti zamietnuť.

XX. Argumentáciu žalobcu, že exekučné konanie bolo právoplatne ukončené až po rozhodnutí Krajského súdu Prešov 20CoE/137/2013 zo dňa 27.12.2013, ktorým bolo uznesenie exekučného súdu zmenené vo výroku o trovách exekúcie súd považoval za nedôvodnú. Odvolaním oprávneného bol napadnutý iba výrok o výške náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi, ktorý vykonáva slobodné povolanie, teda v tomto kontexte vystupuje ako samostatný zodpovednostný subjekt, nie ako zástupca štátu (por. Nález Ústavného súdu SR sp. Zn. II. ÚS 165/2012 z 13.02.2013). Prvý výrok uznesenia, teda výrok o zastavení exekúcie sa stal právoplatným dňa 03.11.2011.

48. Vzhľadom na úspešne uplatnenú námietku premlčania, súd žalobu vecne nepreskúmal ani sa ostatnými skutkovými okolnosťami na ktoré poukazovali strany sporu súd nezaoberal.

49. Navyše, ak žalobca odôvodňoval uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy prietiahmi v exekučnom konaní, ktoré podľa jeho vyjadrení trvalo 11 rokov, tieto skutočnosti sa nezakladajú na pravde. Samotný návrh na vykonanie exekúcie bol oprávneným žalobcom podaný dňa 05.10.2006 a na základe jeho žiadosti bolo dňa 09.11.2006 Okresným súdom Prešov vydané poverenie pre súdneho exekútora. Následne súdny exekútor vykonával ďalšie úkony smerujúce k zisteniu majetku povinného a po zistení, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie bola dňa 03.11.2011 exekúcia právoplatne zastavená. Zároveň súd udáva, že nesprávny úradný postup spočívajúci v prietahoch v konaní nebol konštatovaný žiadnym z kompetentných orgánov uvedených v ust. § 9 ods. 2 zákona č. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

50. Rovnako, ak žalobca namietal dĺžku premlčacej doby, ktorá podľa jeho názoru v prípade spáchania trestného činu súdnym exekútorom nemohla uplynúť po 3 rokoch od právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie je súd nútený konštatovať, že uplatnená námietka nie je dôvodná. V spore totiž nebolo preukázané, že by konaním súdneho exekútora došlo k naplneniu skutkovej podstaty nejakého trestného činu (podvodu a pod.), pričom v prípade vydaného rozhodnutia príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, i o tom, kto ho spáchal by bol súd v zmysle ust. § 193 C.s.p. týmto rozhodnutím viazaný.

51. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu a nie strán sporu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/5/2009 zo dňa 21.5.2009).

XX. Súd v prejednávanej veci v zmysle uvedeného nepovažoval za účelné a hospodárne vykonať žalobcom navrhnutý dôkaz vyžiadanie odpovede od Okresného súdu Prešov na úradný záznam zo dňa 02.04.2014 ako aj odpovede na to, ako bolo naložené s cennými papiermi, správu od súdneho exekútora, prečo nevedel kde má žiadať vydanie poverenia, prečo nerešpektoval návrh oprávneného v celom rozsahu, ako chce preukázať, že spoločnosť povinného nemala hotovosti na účtoch v bankách a prečo si ich dal pripísať na účet, prečo nezistil, že spoločnosť disponuje cennými papiermi, prečo nerešpektoval uznesenie Krajského súdu v Prešove a nevrátil neoprávnené inkasované exekučné trovy, vyžiadat' odpovede Okresného súdu Prešov na sťažnosť, ktorá bola zaslaná Ministerstvom spravodlivosti dňa 21.12.2015. Tieto dôkazy by podľa názoru súdu v konečnom dôsledku nemali význam pre meritórne rozhodnutie vo veci, pretože skutkové tvrdenia za účelom ktorých boli dôkazy navrhnuté boli vyriešené, teda vykonanie tohto dôkazu by bolo v konaní nadbytočné a neefektívne, a preto bol návrh na ich vykonanie zamietnutý. Súd nevykonával resp. zamietol i vykonanie dôkazu vyžiadaním odpovedí z bánk na exekučne príkazy zo dňa 06.03.2007, vrátane oznámenia finančnej hotovosti na účtoch ku dňu vydania

exekučného príkazu. Vychádzal z toho, že banky si za poskytnutie informácií, ktoré sú predmetom bankového tajomstva účtujú poplatky a to cca od 40,- do 60,- Eur za jednu informáciu, preto uznesením sp.zn. 11C/171/2016-87 zo dňa 23.11.2017 vyzval žalobcu na úhradu preddavku 200,- Eur na trovy dôkazu, pod sankciou nevykonania dôkazu pri nezložení požadovaného preddavku (§253 ods. 3 C.s.p). Žalobca preddavok nezložil, preto súd tento dôkaz nevykonal. Na pojednávaní konanom dňa 14.03.2018 navrhol vykonať dôkaz výsluchom súdneho exekútora JUDr. Borisa Gerberyho, pričom súd tento návrh na vykonanie dôkazu zamietol, pretože bol toho názoru, že tento dôkaz by nemal význam pre rozhodnutie vo veci s poukazom na žalovaným uplatnenú námietku premlčania nároku. Čo sa týka návrhu na vyžiadanie spisov Okresného súdu Prešov 3EXre32/2012 a 2EXre1/2009, tieto súd vyžiadala a boli prílohami súdneho spisu. Keďže však domovský súd požiadal o ich vrátenie a obsahom tohto spisu sú rozhodnutia v predmetných veciach, ktoré súdu v spore postačovali, konajúci súd spisy vrátil a návrh na vykonanie dôkazu ich oboznámením zamietol.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p). Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa názoru súdu, takéto dôvody na postup podľa § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania strán sporu nie sú v tomto prípade dané.

59. Samotný žalobca síce navrhol súdu aplikáciu § 257 C.s.p. pri rozhodnutí o trovách, túto však neodôvodnil žiadnymi relevantnými skutočnosťami a to ani po výzve súdu. Jeho jediným argumentom pre uplatnenie postupu podľa uvedeného ustanovenia zákona bolo, že ku škode došlo trestným činom podvodu. V konaní však nebolo zistené, že by pri výkone exekúcie došlo k spáchaniu uvedeného skutku, navyše žalobca uplatnil premlčaný nárok, čo mu muselo byť zrejmé i z oznámenia o výsledku predbežného prejednávania nároku zo dňa 20.06.2016. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v spore skúmal i sociálny aspekt strán, resp. neúspešného žalobcu. Vlastným šetrením zistil, že žalobca je riadne zamestnaný u Železníc SR - Oblastné riaditeľstvo Žilina a dosahuje priaznivý príjem z pracovného pomeru. Lustráciou v registri Sociálnej poisťovne bolo zistené, že v období od 1/2023 do 9/2023 činil vymeriavací základ jeho mzdy od 1.388,79 Eur do 2.298,79 Eur, takže dôvody hodné osobitného zreteľa z ekonomického hľadiska zistené neboli.

60. Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal v konaní plný úspech a súd nezistil dôvody na aplikáciu ust. § 257 C.s.p., súd priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.